

[Gerda Møller.]

gen på skolen de næste 4 år uden reel demokratisk dækning. Det kan de gøre først og fremmest på grund af den almindelige mangel på forældreinteresse. Forældrene orker ikke at engagere sig for stærkt i skolearbejdet. De kommer gerne til klassemøderne, som de interesserer sig mere for end for skolen.

Vi i det konservative folkeparti har den opfattelse, at det må være forældrene, der bestemmer skolens holdning og det grundlag, skolen skal arbejde på. Forældrene har hovedansvaret for børnenes opdragelse, og derfor har de også pligt til overalt at følge med i skolens liv og i samarbejde med lærere og leder være med til at skabe den skole, som er til børnenes bedste.

Vi vil altså ikke være med til at forringe forældrenes indflydelse i folkeskolen. Vi ser tværtimod helst forældrenes indflydelse styrket. Det kan forslaget om de 25 pct. måske nok medvirke til, fordi det kan være en spore for forældrene til at møde frem ved skole-nævnsvalgene og selv besætte pladserne, fremfor at det skal gøres af kommunalbestyrelserne, men vi har i den konservative folketingsgruppe gjort os nogle andre tanker, og dem er vi da villige til ved lejlighed at lægge frem i udvalget.

Med hensyn til forslagene, der går på at styrke skolelederen, så er jeg en smule usikker over for nødvendigheden af de foreslåede ændringer. I hvert fald påstår mange skolefolk, også blandt lederne, altså skoleinspektørerne, at skoleinspektøren har den indflydelse, han selv ønsker. Det er der også andre end ministeren der har været inde på her i dag. Han er jo også medlem af lærerrådet ved den enkelte skole eller det enkelte gymnasium, og han er også medlem af fælleslærerrådet.

Vi vil gerne være med til at arbejde med problemerne i udvalget, når ministerens forslag kommer til behandling her i folkettinget.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg undskylder, jeg kom til at sige »klasselærerråd«. Jeg mente klasseforældreråd. Det er en af de tanker, vi har været inde på i vor debat.

Alfred Andersen (SF):

Da der efterhånden er sagt det, der kan siges

om disse ting, skal jeg nøjes med fra socialistisk folkepartis side at sige, at vi kan ikke stemme for dette forslag.

Freddy Madsen (DKP):

For os er det svært at se formålet med dette forslag, andet end som et led i den almindelige panik omkring folkeskolen, som centrum-demokraterne tilsyneladende har interesse i at skabe og vedligeholde. Det er jo demokratiets princip, at man har en stemme, som man kan bruge eller lade være med at bruge. Hvis folk ikke mener, det er umagen værd, kan en folketingsbeslutning alene ikke gøre det meningsfyldt for dem at udnytte deres stemmeret.

Vi er tilhængere af, at man på alle områder opfordres til at bruge denne demokratiske ret, og mener ikke, at problemet løses ved, at man fratager folk stemmeretten, og det er jo i realiteten det, der vil ske de steder, hvor måske kun 24,5 pct. er gået til stemmeurnerne.

Vi mener endvidere, at begrebet fredsvalg – f. eks. ved at forældreforeninger eller klasseforældrerepræsentanter opstiller en enhedsliste – bør tilgodeses. Folk kan faktisk godt blive enige om en fornuftig skolepolitik, således at en egentlig valgsituation, som dette forslag siger til, slet ikke opstår.

Med hensyn til forslaget om et skolelederråd er der kun det at sige, at skolelederne er medlemmer af Danmarks Lærerforening, at skolelederne har sæde i lærerrådet, og at skolelederne har egen repræsentant i fælleslærerrådet, således som det er fastsat i § 60 i skolestyrelsesloven. Et særligt skolelederråd er derfor efter vores opfattelse i bedste fald overflødig, et ekstra omsvøbsdepartement. Begrundelsen, at styrke skoleledernes myndighed og ansvar, forekommer os nærmest at være en underkendelse af det ansvar, som kommunalbestyrelsen bør have i disse sager.

Vi må derfor afvise forslaget, idet vi ikke mener, at det er i stand til at løse nogen som helst problemer.

Svend Haugaard (RV):

Det må nok siges at være et ejendommeligt forslag, men der skal jo gøres noget efter Albertslund-historien. Det er svært at forstå, at hvis de, der møder frem og stemmer, kun udgør 24,5 pct., så skal de ikke have noget som helst for deres ulejlighed; i hvert fald er det en meget ejendommelig form for demokrati, der